

For saa vidt der i Skatteaaret 1917—18 maatte være paalignet en Person eller en Institution personlig Kommuneskat til Erhvervskommunen i Henhold til Bestemmelserne i §§ 10—12 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, er Kommunalbestyrelsen i vedkommende Erhvervskommune berettiget til som en Tillægsskat for Skatteaaret 1917—18 at paaligne den paagældende Skatteyder et Beløb, der svarer til Forskellen mellem, hvad der for nævnte Skatteaar vil være at udrede af Skatteyderen i Medfør af Bestemmelsen i nærværende Lovs § 1, og hvad der er paalignet Skatteyderen i Medfør af Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 10. Om Tillægsskattens Fastsættelse tilstilles der Skatteyderen og hans Opholdskommune Underretning i Overensstemmelse med Reglerne i § 2, 3die Stykke.

§ 8.

Skatteydere, der i et af Skatteaarene 1917—1918 eller 1918—19 paa Grund af fast Ophold, der er en umiddelbar Fortsættelse af tidligere skattepligtigt Ophold, er ansatte til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Landet, skal, saafremt de i et af de nævnte Skatteaar fra den Kommune, hvor de saaledes er ansatte til personlig Kommuneskat, tilflytter eller ved Lovens Ikrafttræden i Løbet af Skatteaaret 1917—18 allerede er tilflyttede en Kommune, hvis Ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende Skatteprocent — er lavere end Ligningsprocenten (Skatteprocenten) i den fraflyttede Kommune, til denne Kommune (Fraflytningskommunen) for Tiden fra Udgangen af Fraflytningsmaaneden at regne og indtil Udgangen af Skatteaaret 1918—19 udrede et Beløb, der svarer til Forskellen mellem, hvad der er eller — for saa vidt Skattepaaligning i Fraflytningskommunen ikke har fundet Sted for hele dette Tidsrum — ved Anvendelse af Fraflytningskommunens fulde Ligningsprocent (Skatteprocent) uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art vilde være bleven paalignet dem i Fraflytningskommunen for dette Tidsrum, og hvad der for samme Tidsrum er paalignet de paagældende Skatteydere i personlig Kommuneskat til Opholdskommunen efter Lovgivningens almindelige Regler om den kommunale Beskatning. Beløbet forfalder til Betaling til de samme Tidspunkter som den personlige Kommuneskat til den Kommune, hvor Skatteyderen har personligt Ophold, og inddrives efter Begæring af Fraflytningskommunen af Opholdskommunen paa samme Maade som den personlige Kommuneskat, saaledes at Opholdskommunen er Fraflytningskommunen ansvarlig for Beløbets Inddrivelse. Fraflytningskommunen er berettiget til af vedkommende Kommune at kræve alle fornødne Oplysninger vedrørende Ansættelsen af den skattepligtiges Indkomster.

Saafremt en Skatteyder i et af de nævnte Skatteaar efterhaanden tager Ophold i flere Kommuner, afgør Indenrigsministeren i Tvivlstilfælde, hvilken Kommune der som Fraflytningskommune er berettiget til at oppebære det i foranstaaende Bestemmelse omhandlede Skattebeløb.

For saa vidt der i Fraflytningskommunen eller nogen anden Kommune maatte være eller blive paalignet den paagældende Skatteyder Erhvervsskat i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 2—3, jfr. § 7 og Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 §§ 11—12, vil der dog i det Skattebeløb, der efter det ovenfor anførte skulde tilfalde Fraflytningskommunen, være at afkorte den Del af det paalignede Erhvervsskattebeløb, som ikke vil være at refundere Skatteyderen af Tilflytningskommunen i Henhold til Bestemmelsen i § 5, jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 14.